

12. Zakon o mjernim jedinicama i mjerilima, Službeni list SFRJ 1984, broj 9, str. 353-366 (izdanje na hrvatskom jeziku).
13. Jezik naroda kao folklor, Mjeriteljski vjesnik 6(1988)4, 789; preneseno iz članka J. Stanič: Nacionalni odnosi u SSSR, Danas, broj 336 od 26. srpnja 1988, str. 54-55.
14. M. Brezinščak: Znakovi jedinica i ćirili-

com?, Mjeriteljski vjesnik 4(1986)2, 382-383.

*NAPOMENA. Rukopis ovoga članka poslao sam 30. kolovoza 1989. zagrebačkom časopisu Strojarsstvo, kojemu je glavni urednik R. Buljan. Budući da Uredništvo Strojarsstva do 23. listopada nije odgovorilo ni na moje opetovno pismo u vezi s rukopisom, zamolio sam časopis Jezik da ga objavi.

Marijan Brezinščak

VIJESTI

KRATKE VIJESTI

30. srpnja 1989. u 89. godini života umro je dr. Juraj Kallay, sveučilišni profesor, istaknuti stomatolog. Osim uspjeha u svojoj struci ima velikih zasluga i za hrvatsko zubarsko nazivlje. U jeziku je objavio zapažen članak O hrvatskoj terminologiji u zubnom lječništvu (VIII, 156-158). Zaslužio je da njegovu smrt zabilježimo i u našem časopisu.

U Politici 11. srpnja 1989. Pavle Ivić opet širi nesnošljivost prema hrvatskom književnom jeziku. Osvrnušivši se u članku pod naslovom *Kome to čupaju jezik* na pjesmu M. Petija koju smo objavili na 4. omotnoj strani 4. broja prošloga godišta Jezika on tendenciozno citira i interpretira jezičnu odredbu u Ustavu SRH. Kaže: da se njome »određuje da je tamo, u javnoj upotrebi hrvatski književni jezik«, i dalje precizira da se to odnosi i na Srbe u toj republjici.«

Kad se zna da ta odredba glasi:

»U Socijalističkoj Republici Hrvatskoj u javnoj je upotrebi hrvatski književni jezik - standardni oblik narodnog jezika Hrvata i Srba u Hrvatskoj koji se naziva hrvatski ili srpski.«

onda se jasno vidi da postupa tendenciozno. Kad se uz to uzme da on obično zaboravlja usporedbu s Hrvatima u SR Srbiji, onda to izlazi još tendencioznije.

Prema izvještaju Vjesnika od 9. kolovoza 1989. općinski sudac u Dubrovniku kaznio je šestoricu mladića iz Beogradu, Lučana i Arandelovca što su u autokampu »Kupari« vrijeđali narodne i rodoljubne osjećaje građana, među ostalim i izvikivanjem: »nema kruha - ima hljeba, nema juhe - ime supe, nema krsta bez tri prsta«.

Ima mnogo ljudi, pa i lingvista, koji su smatrali da je kriv jezik što u njemu postoje hrvatsko-srpske jezične razlike.

Sudac u Dubrovniku dobro je znao tko je kriv pa kad je već smatrao da za to treba suditi, nije osudio jezik, nego one koji su ga zloupotrebljavali. Nije razdoru krivo što je u hrvatskom književnom jeziku standardno kruh i juha, a u srpskom hleb/hljeb i supa, nego što neki nikako da nauče onu narodnu: Tude poš-tuj, a svojim se diči. Kad prestanemo biti balkanci, jezične razlike neće biti sjeme razdora.

S. B.